

Uchwała komisji habilitacyjnej

z dnia 12 czerwca 2013 r.

w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych

doktorowi nauk prawnych Mariuszowi Swora

Komisja habilitacyjna działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.), § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. nr 204, poz. 1200), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie uchwały Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 2 października 2012 r. powołującej komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Mariusza Swora, podjęła jednogłośnie w głosowaniu jawnym

**uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania doktorowi
Mariuszowi Swora stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie
prawo**

UZASADNIENIE

1. Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte na wniosek dra Mariusza Swora z dnia 15 listopada 2012 r. skierowany do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, w którym wskazał Radę Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego jako jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego.

W uchwale z dnia 2 lutego 2013 r. Centralna Komisji do Spraw Stopni i Tytułów powołała komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Mariusza Swora w składzie:

- prof. dr hab. Leon Kieres – przewodniczący komisji

- prof. dr hab. Andrzej Szumański – sekretarz komisji
- dr hab. Andrzej Powałowski, prof. UG – recenzent
- dr hab. Jerzy Supernat, prof. UW r – recenzent
- prof. dr hab. Anna Walaszek-Pyziół – recenzent
- dr hab. Marek Szewczyk, prof. UAM – członek komisji
- prof. dr hab. Tadeusz Włudyka – członek komisji

2. Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, zwanej dalej „ustawą”, stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji (art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy). Kryteria oceny dorobku naukowo-badawczego habilitanta określa § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165), zaś kryteria oceny dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej precyzuje § 5 powołanego rozporządzenia.

3. Komisja habilitacyjna stwierdziła, że najważniejszym osiągnięciem naukowym Habilitanta w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy, po uzyskaniu przez niego stopnia doktora, jest monografia zatytułowana „Niezależne organy administracji – aspekty prawne, organizacyjne i polityczne” (Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne 2012, 170 stron). Dokonując oceny osiągnięć naukowych, Komisja uwzględniła również cykle jednotematycznych publikacji przedstawione przez Habilitanta, które dodatkowo uzasadniają pozytywną opinię Komisji. Monografia habilitacyjna przedstawia problematykę, która nie była dotąd przedmiotem szerszych opracowań. Członkowie Komisji w pełni zaakceptowali również metodologię przyjętą w pracy, w której Autor posłużył się nie tylko metodą prawną – dogmatyczną, ale również podejściem charakterystycznym dla nauk o administracji, czy też zarządzania publicznego. Biorąc pod uwagę tematykę pracy, takie rozszerzone podejście zostało uznane wręcz za oczywiste i konieczne. Komisja za dodatkowy walor pracy uznała również elementy porównawcze, sprowadzające się m.in. do odwołań do wzorców szwedzkich i

odpowiedzialnych i trafnych wniosków *de lege lata* i *de lege ferenda*. Jeżeli chodzi o warstwę merytoryczną, to na szczególną uwagę zasługują wywody Habilitanta dotyczące zasady specjalizacji, niezależności, państwa regulacyjnego, polityki regulacyjnej oraz oryginalna w polskiej doktrynie prawa koncepcja odpowiedzialności publicznej. Ustalenia w tym zakresie nadają się praktycznie do natychmiastowego wykorzystania przez doktrynę prawa. Bardzo ważne są również ustalenia Habilitanta dotyczące organów regulacyjnych i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Przedstawiona praca habilitacyjna w ogólnej ocenie Komisji charakteryzuje się bardzo wysokimi walorami teoretycznymi, ale jest również ważna w warstwie adaptacyjnej – operując wzorcami, które mogą być wykorzystane przez ustawodawcę w konstruowaniu przepisów normujących ustrój organów regulacyjnych. Monografia poświęcona niezależnym organom administracji jest częścią większej całości publikacji Habilitanta, w których podejmuje on problematykę niezależności organów zajmujących się regulacją mediów publicznych oraz agencji regulacyjnych w Unii Europejskiej.

4. Oceniając dorobek naukowy Habilitanta, Komisja wzięła pod uwagę również cykle jednotematycznych publikacji, które łącznie z monografią składają się na osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój publicznego prawa gospodarczego i prawa administracyjnego, pozwalający na nadanie mu stopnia doktora habilitowanego. W tym zakresie, Komisja przede wszystkim zwróciła uwagę na publikacje poświęcone prawu ochrony konkurencji, inteligentnym sieciom oraz prawu energetycznemu. Komisja przychyliła się do poglądu, że sam spójnik w postaci gałęzi prawa wyznaczającej obszar tematyczny publikacji to zbyt mało, aby konkretny cykl uznać za jednotematyczny. Nie dotyczy to jednak publikacji Habilitanta, które charakteryzuje spójność tematyczna. I tak, w zakresie materialnego prawa ochrony konkurencji Habilitant zajął się ingerencją antytrustową w relacje gospodarcze na rynkach tzw. nowej gospodarki, charakteryzujących się m.in. wysokim wskaźnikiem innowacyjności. Znajomość spraw antytrustowych z tego zakresu oraz doktryny amerykańskiej i europejskiej, pozwoliły na sformułowanie przez Habilitanta ciekawych wniosków, podyktowanych troską o racjonalność ingerencji organów antytrustowych, których decyzje nie powinny burzyć naturalnie kształtujących się relacji na rynkach nowej gospodarki. W innych publikacjach z tego cyklu Autor rozwija swoje tezy, wzbogacając je przykładami z zagranicznej praktyki orzeczniczej. Prace dra Swory pozwalają też na lepsze zrozumienie charakterystyki transakcji wiązanych jako praktyk zakazanych przez

zrozumienie charakterystyki transakcji wiązanych jako praktyk zakazanych przez prawo ochrony konkurencji. Problematyka innowacyjności przewija się również w publikacjach Habilitanta dotyczących inteligentnych sieci. W artykułach poświęconych tej problematyce, Autor analizuje samą koncepcję inteligentnych sieci oraz dorobek prawny Unii Europejskiej w tym zakresie. Postuluje w nich m.in. zmianę modelu regulacyjnego w energetyce na model bodźcowy i promujący innowacyjność. Na szczególną uwagę zasługuje tu fakt, że publikacje poświęcone inteligentnym sieciom Autor wydawał również w języku angielskim w momencie, w którym nie były one jeszcze przedmiotem szczególnego zainteresowania polskiej i zagranicznej doktryny prawa. Ich ocena jest bardzo wysoka poprzez to, że Habilitant posługuje się swobodnie językiem angielskim a w warstwie merytorycznej nie są one, tak jak to się często zdarza, prostym tłumaczeniem osadzonym semantycznie i kulturowo w krajowych prawie i doktrynie. Autor swobodnie nawiązuje dialog z zagraniczną literaturą przedmiotu, operując koncepcjami uniwersalnymi. W kolejnym cyklu publikacji, które są poświęcone prawu energetycznemu, mieści się przede wszystkim komentarz do ustawy Prawo energetyczne, którego Habilitant jest współredaktorem. To monumentalne dzieło ma walory nie tylko praktyczne, ale również bardzo silną podbudowę teoretyczną i samo w sobie może być uznane za wybitne osiągnięcie naukowe. Oprócz współredakcji, Mariusz Swora jest również autorem i współautorem objaśnień do kilkudziesięciu przepisów. Wreszcie, jeżeli chodzi o cykl publikacji poświęcony procedurze ochrony konkurencji, uwagę zwraca pierwsze w polskiej literaturze przedmiotu opracowanie poświęcone decyzjom zobowiązującym oraz instytucji *amicus curiae*.

Wszystkie wymienione cykle publikacji stanowią niezwykle cenny i wartościowy wkład Habilitanta w dorobek doktryny prawniczej, nie tylko polskiej, ale również europejskiej.

5. Jeżeli chodzi o inne publikacje, to Komisja zauważa przede wszystkim dużą ich ilość (121 publikacji po doktoracie). Nie wszystkie z nich mają charakter *stricte* naukowy. Wnioskodawca zresztą nie wymaga od Komisji do uznania wszystkich za takie, dzieląc je na te, które mają charakter naukowy i pozostałe. Większość z nich jednak należy zaliczyć do naukowych. Na uwagę zasługuje fakt, że Habilitant jest autorem, współautorem i współredaktorem niemal wszystkich tradycyjnych form wypowiedzi doktryny prawniczej naukowych tj. monografii, artykułów naukowych, glos, recenzji, komentarzy, felietonów itd. Były one publikowane na łamach renomowanych polskich czasopism

prawniczych (m.in. „Państwo i Prawo”, „Samorząd Terytorialny”, „Ruch Prawniczy Ekonomiczny i Socjologiczny”, „Kwartalnik Prawa Publicznego”, „Przegląd Prawa Europejskiego”, „Europejski Przegląd Sądowy”, „Palestra”, „Glosa”, „Yearbook of Antitrust and Regulatory Studies”) i technicznych („Rynek Energii” – czasopismo posiadało w momencie publikacji tzw. *impact factor*) oraz zagranicznych czasopism prawniczych i regulacyjnych („International Journal of Regulation and Governance”, „Journal of Energy and Natural Resources Law”, „Transylvanian Review of Administrative Sciences”). Jeżeli chodzi o publikacje książkowe, to były wydawane przez uznane wydawnictwa prawnicze i ekonomiczne (CH Beck, Wolters Kluwer, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne). Należy podkreślić, że prawie każda publikacja dra Swory była cytowana przez innego autora. Autor w wykazie publikacji przedstawił zresztą wykaz przykładowych cytowań swoich prac, w którym zwraca uwagę okoliczność, iż obejmują one liczne przywołania w doktrynie nie tylko polskiej ale również zagranicznej, a ponadto w orzecznictwie sądowym (NSA), administracyjnym oraz w opracowaniach praktycznych (np. raporty UOKiK). Ilość i zróżnicowany charakter przywołań prac Habilitanta świadczą dodatkowo o tym, że jest autorem opracowań wnoszących istotną wartość do doktryny i praktyki prawa. W licznych swoich publikacjach Autor podejmował problematykę dotyczącą postępowania administracyjnego (w tym studia porównawcze, również w języku angielskim), prawa administracyjnego, prawa bankowego (pierwsza analiza instytucji outsourcingu bankowego), zarządzania publicznego. Wszystkie z nich są bogato wsparte poglądami doktryny, w tym również doktryny zagranicznej. Ogólnie, należy stwierdzić, że Autor w swojej karierze naukowej zajmował się bardzo szerokim spektrum spraw, co nie może jednak – zdaniem Komisji – w żaden sposób stanowić zarzutu. Komisja jest zdania, że od kandydatów do habilitacji w dziedzinie nauk humanistycznych, należy wymagać wszechstronności i zróżnicowanego dorobku a takim właśnie jest dorobek doktora Swory.

6. Oceniając aktywność naukową dra Swory, należy stwierdzić jednoznacznie, że ma ona charakter bardzo istotny, ponadstandardowy, biorąc pod uwagę wymagania wynikające z przepisów prawa oraz praktykę. Habilitant jeszcze jako doktor nauk prawnych uczestniczył w ramach programu PHARE w projekcie dotyczącym dekoncentracji i decentralizacji rumuńskiej administracji publicznej. Jako wyjątkowe z punktu widzenia historii polskiej nauki prawa należy uznać to, że Habilitant znalazł się w składzie

akt prawny – kodeks postępowania administracyjnego (zespół powołany zarządzeniem rumuńskiego Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji). Dr Mariusz Swora uczestniczył również w kilkudziesięciu konferencjach naukowych i branżowych. W ramach większości z tych konferencji Habilitant wykazywał aktywność w postaci przedstawiania referatów, udziału w dyskusji, pomocy w organizacji. Interesujące jest to, że aktywność ta nie dotyczyła jedynie konferencji prawnych, ale również technicznych, przyczyniając się do pogłębiania dialogu pomiędzy różnymi dziedzinami nauk (społeczne, techniczne, ekonomiczne). Lista konferencji obejmuje również prestiżowe konferencje zagraniczne, gdzie Habilitant wygłaszał referaty (m.in. organizowane przez European Group of Public Administration).

W ramach swojej aktywności naukowej, dr Mariusz Swora współpracował również z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, co zaowocowało wspólnymi, porównawczymi projektami badawczymi. Habilitant w trakcie swojej kariery naukowej był też uczestnikiem prac kilku towarzystw naukowych. Nie można pominąć również tego, że dr Mariusz Swora recenzował artykuły dla zagranicznych czasopism naukowych. Wreszcie, oceniając zaangażowanie naukowe Habilitanta, nie można pominąć jego inicjatyw w zakresie instytucji wsparcia nauki, takich jak fundacje wspierające naukę oraz konsorcja naukowo – przemysłowe, których był inicjatorem i współtwórcą. W trakcie swojej kariery naukowej dr Swora przebywał również, w ramach stypendium przyznanego przez Fundację Centrum Europejskie Natolin, na stażu zagranicznym w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji.

Jeżeli chodzi o dydaktykę, to należy tutaj wziąć pod uwagę aktywność Habilitanta na WPiA UAM w Poznaniu oraz aktualnie wykonywaną na WPiA UJ w Krakowie. W tych ramach mieszczą się wysoko oceniane wykłady i ćwiczenia m.in. z prawa administracyjnego, publicznego prawa gospodarczego, prawa europejskiego (krajowego i europejskiego), prawa ochrony konkurencji, prawa samorządu terytorialnego, prawa ustrojowego, teorii organizacji. Dr Mariusz Swora był również promotorem i recenzentem licznych prac magisterskich i licencjackich.

W konkluzji, Komisja stwierdza, że aktywność naukową Habilitanta należy uznać bez wątplenia za bardzo istotną.

7. Komisja habilitacyjna uwzględniając:

zespołu przygotowującego podstawowy z punktu widzenia każdego systemu prawnego akt prawny – kodeks postępowania administracyjnego (zespół powołany zarządzeniem rumuńskiego Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji). Dr Mariusz Swora uczestniczył również w kilkudziesięciu konferencjach naukowych i branżowych. W ramach większości z tych konferencji Habilitant wykazywał aktywność w postaci przedstawiania referatów, udziału w dyskusji, pomocy w organizacji. Interesujące jest to, że aktywność ta nie dotyczyła jedynie konferencji prawniczych, ale również technicznych, przyczyniając się do pogłębiania dialogu pomiędzy różnymi dziedzinami nauk (społeczne, techniczne, ekonomiczne). Lista konferencji obejmuje również prestiżowe konferencje zagraniczne, gdzie Habilitant wygłaszał referaty (m.in. organizowane przez European Group of Public Administration).

W ramach swojej aktywności naukowej, dr Mariusz Swora współpracował również z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, co zaowocowało wspólnymi, porównawczymi projektami badawczymi. Habilitant w trakcie swojej kariery naukowej był też uczestnikiem prac kilku towarzystw naukowych. Nie można pominąć również tego, że dr Mariusz Swora recenzował artykuły dla zagranicznych czasopism naukowych. Wreszcie, oceniając zaangażowanie naukowe habilitanta, nie można pominąć jego inicjatyw w zakresie instytucji wsparcia nauki, takich jak fundacje wspierające naukę oraz konsorcja naukowo – przemysłowe, których był inicjatorem i współtwórcą. W trakcie swojej kariery naukowej dr Swora przebywał również, w ramach stypendium przyznanego przez Fundację Centrum Europejskie Natolin, na stażu zagranicznym w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji.

Jeżeli chodzi o dydaktykę, to należy tutaj wziąć pod uwagę aktywność Habilitanta na WPIA UAM w Poznaniu oraz aktualnie wykonywaną na WPIA UJ w Krakowie. W tych ramach mieszczą się wysoko oceniane wykłady i ćwiczenia m.in. z prawa administracyjnego, publicznego prawa gospodarczego, prawa europejskiego (krajowego i europejskiego), prawa ochrony konkurencji, prawa samorządu terytorialnego, prawa ustrojowego, teorii organizacji. Dr Mariusz Swora był również promotorem i recenzentem licznych prac magisterskich i licencjackich.

W konkluzji, Komisja stwierdza, że aktywność naukową Habilitanta należy uznać bez wątplenia za bardzo istotną.

7. Komisja habilitacyjna uwzględniając:

1) ocenę dorobku naukowego dr Mariusza Swory i jego wkład w rozwój nauki prawa, zwłaszcza publicznego prawa gospodarczego, oraz ocenę jego aktywności naukowej dokonanej pod kątem spełnienia przesłanek określonych w art. 16 ust. 1 ustawy oraz w § 4 i 5 powołanego rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.;

2) treść autoreferatu habilitanta i jednoznacznie pozytywne recenzje jego dorobku i aktywności naukowej, sporządzone przez recenzentów: prof. dr hab. Annę Walaszek - Pyziół, dr hab. Jerzego Supernata oraz dr hab. Andrzeja Powałowskiego.

na podstawie art. 18a ust. 8 ustawy, po przeprowadzeniu dyskusji, postanowiła w głosowaniu jawnym jednogłośnie podjąć uchwałę, wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Mariuszowi Swora stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo.

Członkowie komisji:

prof. dr hab. Leon Kieres – przewodniczący komisji

prof. dr hab. Andrzej Szumański – sekretarz komisji

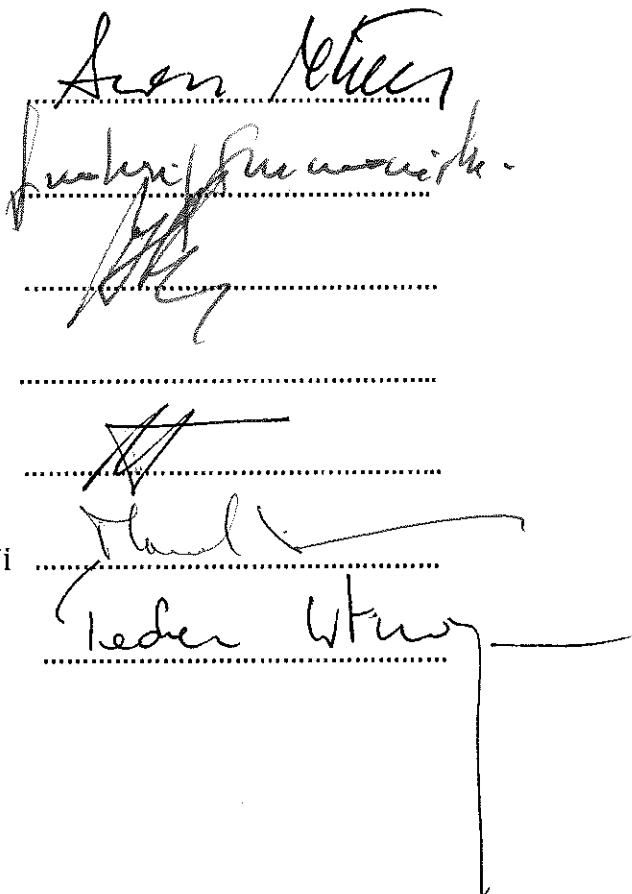
dr hab. Andrzej Powałowski, prof. UG – recenzent

dr hab. Jerzy Supernat, prof. UW – recenzent

prof. dr hab. Anna Walaszek-Pyziół – recenzent

dr hab. Marek Szewczyk, prof. UAM – członek komisji

prof. dr hab. Tadeusz Władysław – członek komisji

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....